

14. Arbejdsløshedsunderstøttelse bør ydes i Tilfælde af Indtægtstab, der skyldes Arbejdsløshed hos en forsikret, som normalt har Beskæftigelse, som er i Stand til at faa regelmæssig Beskæftigelse i et eller andet Fag, og som søger passende Beskæftigelse, eller i Tilfælde af Indtægtstab, som skyldes nedsat Arbejdstid.

15. Der bør ydes Hjælp til Dækning af ekstraordinære Udgifter, som skyldes Sygdom, Moderskab, Invaliditet og Dødsfald, for saa vidt de ikke dækkes paa anden Maade.

16. Erstatning for Tilskadekomst under Arbejdet bør ydes i Tilfælde af et Traume eller en Sygdom, der skyldes Arbejdet, og som ikke er fremkaldt med Overlæg eller ved paa-gældendes alvorlige og forsættelige Tilseesættelse af givne Forskrifter, og som resulterer i midlertidig eller kronisk Arbejdsudygtighed eller Død.

17. Socialforsikringen bør yde Beskyttelse til alle Arbejdere og Funktionærer samt selvstændige næringsdrivende tilligemed deres Familie, for hvis Vedkommende det er muligt

- (a) at opkræve Bidrag uden uforholdsmæssigt store administrative Udgifter, og
- (b) at yde Hjælp med det nødvendige Samarbejde fra Sundhedsmyndighederne og Arbejdsanvisningen og med de fornødne Forholdsregler mod Misbrug.

18. Arbejdsgiveren bør gøres ansvarlig for Indkasseringen af Bidrag, for saa vidt angaar de af ham beskæftigede Personer, og skal være berettiget til at fradrage skyldige Beløb i Lønnen ved dens Udbetaling.

19. For at gøre Administrationen af Hjælpen fuldt effektiv bør der træffes Foranstaltninger til at føre Fortegnelser over Bidrag, til en praktisk Fremgangsmaade til at konstatere, om der foreligger Tilfælde, som berettiger til Ydelse af Hjælp, og til et Samarbejde med Sundhedsmyndighederne og Arbejdsanvisningen med Henblik paa forebyggende og helbredende Funktioner.

20. Lønmodtagere bør forsikres mod alle de Tilfælde, som omfattes af Socialforsikringen, saa snart Indkasseringen af Bidrag kan organiseres for deres Vedkommende, og de fornødne Foranstaltninger kan træffes for Hjælpens Administration.

21. Selvstændige næringsdrivende bør forsikres mod følgende Risici: Invaliditet, Alderdom og Dødsfald paa de samme Betingelser som Lønmodtagere, saa snart Indkasseringen af deres Bidrag kan organiseres. Man bør have Opmærksomheden henvendt paa Muligheden af at forsikre dem ogsaa mod Sygdom og Moderskab, der gør Hospitalsophold nødvendig, Sygdom, som har varet i flere Maaneder, og ekstraordinære Udgifter, paadraget som Følge af Sygdom, Moderskab, Invaliditet og Dødsfald.

22. Hjælpen skal i videst muligt Omfang erstatte Indtægtstab med behørig Hensyntagen til Forsørgerpligter, uden at man derved svækker den paagældendes Vilje til at genoptage Arbejdet, hvor dette er muligt, og uden at lægge saa tunge Byrder paa de produktive Grupper, at de virker hæmmende paa Produktionen og Beskæftigelsen.

23. Hjælpens Størrelse skal afhænge af den Indtægt, paa Grundlag af hvilken den forsikrede har betalt Bidrag, dog saaledes at der ved Bestemmelsen af Omfanget af de Ydelser eller Dele deraf, som finansieres paa anden Maade end ved den forsikredes Bidrag, kan ses bort fra Indtægter, der overstiger de normale Indtægter for faglærte Arbejdere.

24. Ydelser med ensartede Satser kan være anvendelige i Lande, hvor Befolkningen har Lejlighed til paa en hensigtsmæssig og overkommelig Maade at skaffe sig yderligere Beskyttelse ved frivillig Forsikring. Saadanne Ydelser bør beregnes i Forhold til Lønningerne til ufaglærte Arbejdere.

25. Retten til at oppebære de heromhandlede Ydelser — med Undtagelse af Erstatning for Tilskadekomst under Arbejdet — bør være underkastet Bidragsbetingelser, for at man kan være sikker paa, at Ansøgerens normale Stilling er Lønarbejder, Funktionær eller selvstændig næringsdrivende, og for at opretholde nogenlunde Regelmæssighed med Betalingen af Bidrag, dog saaledes at en Person ikke skal have fortabt Retten til Hjælp, fordi hans Arbejdsgiver ikke behørigt har indkasseret Bidragene for hans Vedkommende.

26. Udgifterne ved Hjælpens Ydelse, herunder Administrationsudgifter, bør fordeles mellem de forsikrede, Arbejdsgiverne og Skatteyderne paa en saadan Maade, at Ordningen er retfærdig over for de forsikrede og ikke medfører Vanskeligheder for forsikrede i smaa Kaar eller Forstyrrelser i Produktionen.

27. Administrationen af Socialforsikringen bør samles eller koordineres inden for den sociale Trygheds almindelige Omraade, og Bidragsydere bør gennem deres Organisationer repræsenteres i de Organer, som bestemmer eller er raadgivende for den administrative Praksis og fremsætter Lovforslag eller udarbejder Vedtægter.